

Enskild motion

Motion till riksdagen 2015/16:360

av Monica Green (S)

Trafiksäkerhetsarbetet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om attityder i trafiksäkerhetsarbetet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sedan Sveriges riksdag bestämde sig för nollvisionen i slutet av 1990-talet har Sverige blivit världsledande i trafiksäkerhet. Många länder har tagit efter vårt sätt att öka säkerheten. Kombinationen med att bygga säkrare och att öka medvetenheten om det personliga ansvaret har varit framgångsrikt.

Smarta bilar, teknik, system och förbättringar av trafikmiljön bidrar i allra högsta grad till ökad trafiksäkerhet, och det är både viktigt och nödvändigt att fortsätta med nya tekniska lösningar för att öka trafiksäkerheten. Tyvärr har den fina nedåtgående trenden med svårt skadade och dödade i trafiken stannat av.

För att nå nollvisionen måste människan, trafikanten, brukaren av systemet beaktas mer än vad som görs idag. Utan beteendepåverkan och insiktsskapande aktiviteter får vi inte ut full effekt av det som satsas på trafiksäkerhetsarbetet.

Planskilda korsningar och mittseparering är utmärkta lösningar som spar många liv. Men för att kunna rädda fler liv i trafiken krävs utveckling av en kombination av olika trafiksäkerhetstekniker, utbildningar, konsumentupplysning och gediget folkrörelsearbete. Det bästa med kombinationen mellan beteenden, attityder och säkrare lösningar är att samhället får mer trafiksäkerhet till en rimligare kostnad. Attityder och beteenden hos trafikanten måste få högre status i trafiksäkerhetsarbetet och sektorsansvaret bli tydligare.

Det går inte att nå nollvisionen om inte trafikanten blir medvetna om att de själva kan spara liv genom att bete sig rätt i trafiken. Hålla hastigheten, vara utvilad och nykter, använda bälte, hjälm och reflex är exempel på beteenden som ökar när kunskapen går in på djupet.

Det gäller gående, cyklister, mopedister, mc-åkare, privatbilister och lastbilschaufförer. Det går att förändra beteendet hos unga om de t.ex. får besök på skolan av en kille eller tjej som blivit skadade i trafiken. Det går att bedriva säkerhetsarbetet på fritidsgårdar genom ”don’t drink and drive” kampanjer. Det går att få fler bilister att sänka farten, att få fler cyklister att använda hjälm genom aktivt folkrörelsearbete.

Det krävs en ökad förståelse eller insikt om hastighetens betydelse för en människas chanser att överleva vid en eventuell trafikolycka.

Att jobba med trafiksäkerhet är ett led i det demokratiska samhället – om många människor blir delaktiga i arbetet blir det fler budbärare. Det finns många organisationer som på olika sätt jobbar med trafikanter och trafikslag såsom bilorganisationer, cykelorganisationer, pensionärsorganisationer, nykterhetsorganisationer, SKL, organisationer för funktionsnedsatta, transportbranschen, fackförbund, föräldraorganisationer osv.

Dessutom finns paraplyorganisationen NTF, Nationalföreningen för trafiksäkerhetens främjande, som jobbar med alla trafikslag.

Om ideella organisationer och Folkrörelsesverige fick förutsättningar att bidra till ett trafiksäkrare transportsystem skulle fler liv sparas i trafiken till en lägre kostnad för samhället.

Monica Green (S)